

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การประเมินความพร้อมเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้เขียน นางสุคาพร บุญสูง

ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร.ปรีชา เจริญ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ไพรัช ตระการศิรินนท์ กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อุชยา กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความพร้อมเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมเชิงกลยุทธ์กับความสำเร็จในการนำเอาแผนเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ แบ่งเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มคณาจารย์ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ เครื่องมือที่ใช้ศึกษาคือ แบบประเมินความพร้อมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่มุ่งเน้นยุทธศาสตร์ ตามกรอบแนวคิดของ Robert S. Kaplan และ David P. Norton วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ หากำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบระดับความพร้อมเชิงกลยุทธ์ในภาพรวมและรายมิติ ด้วยสถิติ T (one-sample t-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่ม ด้วยสถิติ F (one-way ANOVA) และทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมเชิงกลยุทธ์กับความสำเร็จในการนำเอาแผนเชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (r : pearson correlation coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า ประการแรก ในภาพรวม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความพร้อมเชิงกลยุทธ์ อยู่ในระดับไม่สูง โดยกลุ่มผู้บริหารมีทัศนคติต่อความพร้อมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่ตนบริหารอยู่ ระดับมาก ในขณะที่กลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ มีทัศนคติต่อความพร้อมเชิงกลยุทธ์ขององค์กรที่ตนสังกัดอยู่ ระดับปานกลาง พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ประการที่สอง ความพร้อมเชิงกลยุทธ์มิติที่ 2 คือ การแปลงยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้เป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีคะแนนสูงสุด ส่วนมิติที่ 4 คือ การสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรทุกคนในองค์กรรับผิดชอบงานตามยุทธศาสตร์ มีคะแนนต่ำกว่าทุกมิติ ประการสุดท้าย ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมเชิงกลยุทธ์กับความสำเร็จในการนำเอาแผน

เชิงกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวก และมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

การศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้ แม้ว่าความพร้อมเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในภาพรวมจะอยู่ในระดับไม่สูง แต่เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มประชากรที่ศึกษา พบว่า กลุ่มผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรของตน ในขณะที่กลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ ยังมีความเข้าใจหรือให้ความสำคัญกับเรื่องการวางแผนเชิงกลยุทธ์ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการสร้างแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้บริหารให้ความสำคัญต่อกลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่น้อยมาก ด้วยเหตุนี้การจะนำแผนเชิงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ มหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญต่อมิติต่าง ๆ และพยายามสื่อสารทำความเข้าใจกับกลุ่มคณาจารย์และกลุ่มเจ้าหน้าที่ ให้มีความเข้าใจ มีความรู้สึก และมีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ไปในทิศทางเดียวกัน

Independent Study Title An Evaluation of Strategic Readiness of Chiang Mai University

Author Mrs. Sudaporn Boonsung

Degree Master of Public Administration

Independent Study Advisory Committee

Lecturer Dr.Preecha Jengjalern Chairperson

Associate Professor Pairat Trakarnsirinont Member

Associate Professor Siripong Ladavalaya Na Ayuthya Member

ABSTRACT

This study aimed to evaluate the strategic readiness of Chiang Mai University and to explore the relationship between strategic readiness and successful practice of strategy. The target group was divided in 3 groups. Chiang Mai University personnel; executives, lectures and officials. The assessment used was the Strategy-Focused Organization conception of Robert S. Kaplan and David P. Norton. The data was calculated for percentages, means and standard deviations. The general and sub-dimension readiness was analyzed by using one-sample t-test. One-way ANOVA was used for pairing comparison analysis. The relationship between strategic readiness and successful practice of strategy was examined by using Pearson correlation coefficient.

The results were as follows. Firstly, Chiang Mai University did not generally have the strategic readiness on a high level. The executives believed their organizations had strategic readiness on a very high level, while the lecturers and the officials thought that it was on a moderate level; a considerable difference was found on the level of 0.05 statistical significance. Secondly, the strategic readiness of translation into the set strategy as plan/project to be practically carried out had the highest scores. Meanwhile, the personnel motivation to be in charge of the strategic tasks had the lowest scores. Finally, the relationship between strategic readiness and successful practice of strategy was generally positive and on a rather high level.

The recommendations of this study are as follows. Chiang Mai University's strategic readiness, in general, is not on a high level. From the consideration of the target group, however, the lecturers and the officials rather know about or give priority to strategic planning on a low-moderate level. Particularly the study of motivation has found that the executives hardly give precedence to the lecturers and the officials. Consequently, the university should place an importance on every dimension and communicate with the lecturers and the officials for the same understanding, feeling, and strategic goal to be focused on the same direction.